

beholdt sig at afgjøre, hvad der skulde forstaaes ved dette passende Antal Skibe, samt naar og hvor hurtigt disse Skibe skulde bringes tilveie. Det Spørgsmaal, som nu for Flaadens Bedkommende foreligger i det Lovforslag, der her er under Forhandling, er netop det Spørgsmaal, som dette Thing, først Udvalgets Flertal og derpaa selve Thinget, har ønsket besvaret. Spørgsmaalet, som den høitærede Minister fremsætter til dette Thing, er det samme, som Flertallet her i Thinget for nogle Aar siden har forlangt fremsat, nemlig: Hvad forstaaes der ved større og mindre Skibe? Hvor stort et Antal vil være passende for vore Forhold, og hvor hurtig eller hvor langsomt skulle disse Midler tilveiebringes? Den høitærede Minister siger altsaa her slet ikke Andet til Thinget end dette: De have ønsket at faae dette Spørgsmaal forelagt til Besvarelse, til Forhandling, til Afgjørelse; det, jeg nu gjør, er slet ikke Andet, end at jeg forelægger Eder netop det Spørgsmaal som I selv have forlangt. For Hærens Bedkommende vide vi, at den Forudsætning, der var tilsteede, dengang der blev forhandlet om og vedtaget Forandring i Hærloven af 1880, var den, at man dengang havde holdt Spørgsmaalene om Hærlov og Forsvarsplan fuldstændig ude fra hinanden. Ønsket var dengang det, at Alle senere skulde staa frit ved den Forhandling om Forsvarsplanen og Befæstningsspørgsmaalet, som Alle erkjendte med Nødvendighed maatte komme. Og hvorfor erkjendte Alle, at en saadan Forhandling maatte komme? Fordi man indsaa, at det vilde være urimeligt at have en Hær, naar man ikke vilde give den de nødvendige Midler til at løse sin Opgave. Det, der forlanges for Hærens og Flaadens Bedkommende yderligere i dette Lovforslag, det er de Midler, som overhovedet ere nødvendige, naar disse Børn skulle kunne løse deres Opgave. Dernæst forelægges det Spørgsmaal, om denne Opgave for Hæren og Flaaden skal have en noget større eller mindre Udstrækning. Enhver vilde vist finde det meget urimeligt, om man vilde give Penge ud til Infanteriet uden at give dette Vaabnene, Geværer, man vilde finde det urimeligt, om man vilde uddanne Artillerister uden at give dem Kanoner, og man vilde finde det urimeligt, om man vilde give Hæren Kanoner og Geværer uden den dertil fornødne Ammunition. Men efter min Opfattelse er det ligesaa urimeligt at have en Hær og en Flaade, at have store Reserverbeholdninger af Vaaben og Ammunition og de øvrige Krigsfornødenheder, men dog at udsætte saavel Hæren som Flaaden for ikke at kunne forsynes med de nødvendige tilsteede-

værende Krigsfornødenheder. Det er Spørgsmaalet, om det gaar an at lade Hærens og Flaadens Krigsfornødenheder, Depoter, være uden Dækning, som forelægges til Afgjørelse. Det har været et til alle Tider almenlydigt Spørgsmaal; man overjer saa let, at under de sidste Krige i 1848 og 1864, da var det den Omstændighed, at vi havde Hæredømmet paa Havet, der gjorde, at vi ikke behøvede anden Beskyttelse end netop denne for vore Depoter. Men nu, da vi kunne sige os selv, at det er klart, at vi ikke, som ogsaa den ærede Taler bemærkede, have nogen Sandsynlighed for at komme i Krig hverken med Schweiz eller med Belgien, maa vi sige os selv, at det Sandsynlige, naar vi næste Gang komme i Krig, vil være, at vi ikke ville være Herrer til søs. Derfor er det, at det Spørgsmaal forelægges af Ministeren for Rigsdagen til Afgjørelse: Bille De have, at Hærens og Flaadens Depoter skulle dækkes, eller ville De ansæ det for forsvarligt, at de vedblive at være udkædede som nu, eller dersom de skulle være paa et dækket Sted, ville De saa ansæ det for rigtigt at besætte det Sted, hvor Depoterne nu ere, eller at flytte Depoterne hen til et andet Sted, fordi det er bedre? Vil man, som Forholdene ere nu, tvinge Hæren og Flaaden til kun at kunne løse den ene Opgave, at beskytte sine Depoter, eller vil man muligvis udsætte sig for, saaledes som det kunde blive Tilfældet, at man gik hen og havde seiret ved Korsør og var nødsaget til at overgive sig ved Slagelse, fordi Ens Patroner og Reserverbeholdninger vare tagne? Vil man udsætte sig derfor, eller vil man beskytte sine Depoter, saaledes at man overhovedet er istand til at føre en Krig? Det er det Spørgsmaal, som foreligger, og det er det Spørgsmaal, som trænger til Besvarelse. Men foruden dette enkelte Spørgsmaal, om vi overhovedet skulle have en Befæstning, foreligger der ved Siden heraf et andet Spørgsmaal: Hvor skulle disse Befæstninger være, og af hvad Befæstning skulle de være? Svaret derpaa maa afhænge af, om man mener, at der bør gives Hæren og Flaaden en større eller mindre Opgave at løse. Det er jo klart, at en Flaadestation ved Aggersøfjund nærmest har Betydning for at dække Storebelt, navnlig den sydlige Del af samme, at en Station ved Kjøbenhavn nærmest har Betydning ved Flaadens Anvendelse i Sundet Nord og Syd for Sjælland, medens en Flaadestation f. Ex. ved Slagen vilde have sin Betydning, forsaavidt man vilde anvende Flaaden i det nordlige Rattegat. Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvor de forskellige Befæstninger for Hæren og Flaaden skulle ligge, afhænger